ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχ. 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρά τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἱασδήποτε τιμῆς.

Πάριν. Τὸ διήγημά σας δὲν εἶνε καλό. Τί ἔχει ; Δὲν ἔχει τίποτε ποὺ νὰ τὸ κάνῃ διήγημα. Ἡ αἰωνία ἱστορία τῆς ἀπίστου συζύγου, ποὺ δὲν ἀγαπᾷ τὸν πιστὸ καὶ ἀφοσιωμένο σύζυγο καὶ ρίπτεται κατακέφαλα μέσα στὸ...πορτοφόλι ἑνὸς ἑκατομμυριούχου !... Ἴδού, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ ἀρχὴ τοῦ...ἔργου σας :

ΑΠΙΣΤΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

«Εἶνε μιὰ νύκτα τοῦ γενάρη, νύκτα σκοτεινὴ καὶ παγωμένη. Ὁ βοριᾶς φυσᾷ μὲ μανία σὰν νὰ θέλῃ νὰ ξεσπάσῃ τὸν θυμόν του. Τὸ χιόνι παρασυρόμενον ἀπὸ τὸν βοριὰ τὸ κτυπᾷ μὲ κακία, εἰς τὴν ξεγυμνομένην δενδροστοιχίαν τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ τῆς πόλεως. Τίποτα δὲν ἀκούεται, μόνον τὸ σφύριγμα τοῦ βοριᾶ καὶ τὰ τριξίματα τῶν δένδρων. Κάτω στὸ βάθος τῆς ὁδοῦ τὰ δένδρα εἶναι πιὸ πυκνά. Ναί ! ἐκεῖ εἶναι ἕνα παγγάκι ἑπάνω ξαπλωμένος ἕνας νέος δέρνεται μὲ τὴν ἀγρίαν μορφὴ τοῦ βοριᾶ καὶ προσπαθῇ νὰ ζεσταθῇ μὲ τὰ ξεσχισμένα ροῦχα του. Αὐτὸς ὁ νέος εἶναι ὁ Ἰωάννης ναί ! Ὁ Ἰωάννης ποῦ εἶχε ὑπανδρευθῇ μὲ τὴν Μαρία μιὰ ὄμορφη γυναῖκα, τὴν ἀγαποῦσε μὲ ὅλη του τὴν καρδιὰ καὶ ἐβυσίαζε τὰ πάντα γι' αὐτὴν γιὰ νὰ μὴ τὴν στενοχωρίσῃ. Καὶ αὐτὴ στὴν ἀρχὴν ἔκαμε ὅτι τὸν ἀγαποῦσε λέγοντάς του κολακευτικὰ λόγια ὅτι τάχα δὲν ἀγάπησε ἄλλον ἄνδρα ἀπὸ αὐτὸν εἰς τὴν ζωήν της πιὸ λατρευτὸν καὶ πιὸ ἀφοσιωμένον γι' αὐτήν. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ ἐπήγαινον χαμένα γι' αὐτόν. Ἡ Μαρία ἀγαποῦσε ἄλλον πιὸ ὄμορφο πιὸ λατρευτόν. Ἦταν ὁ Ἰάκωβος ἕνας ἑκατομυριοῦχος μὲ αὐτοκίνητα καὶ θαλαμηγούς. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐσκέπτετο ἡ ὡραία Μαρία τόσον καὶ ἀπαρνιότανε τὸν ἄντρα της σιγὰ σιγὰ γιὰ νὰ μὴ πιαστῇ ἀμέσως καὶ τῆς ζητήσῃ τὴν αἰτίαν. Καὶ ὁ Ἰάκωβος τὴν ἀγαποῦσε τρελλά, τὴν εἶχε γνωρίση σ' ἕνα χορὸ καὶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅταν ὁ Ἰωάννης ἔλειπε εἰς τὴν δουλιὰ του ἡ Μαρία ἤξευρε τὴν ὡρισμένη ὥρα ποῦ ἤρχετο ἐμείνῃ εἰς τὸν Ἰάκωβον καὶ ἐκεῖνος ἔπερνε τὸ αὐτοκίνητό του τὴν ἔπερνε καὶ ἐπήγαινον σὲ κέντρα καὶ ἐξοχές. Καὶ ὁ καϋμένος ὁ Ἰωάννης ἤρχετο ἀπὸ τὴν δουλιάν του ἀνύποπτος περὶ τούτου».

Σταματῆστε λοιπὸν τὴν διηγηματογραφία. Κι' ἀρχίστε νὰ διαβάζετε, γιὰ νὰ δῆτε τί ἀκριβῶς εἶνε ἕνα διήγημα καὶ τί ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ γραφῇ, πλὴν τῆς μελάνης, τῆς πέννας καὶ τοῦ χαρτιοῦ.—Ν τ ό λ υ, Θεσσαλονίκην. Μᾶς γράφετε στὴ συμπαθεστάτη ἐπιστολή σας :

«Πρὸ καιροῦ ἔχω συντάξει ἕνα μικρὸ ποιηματάκι, τὸ ὁποῖον εἶνε δεύτερόν μου ἔργον. Τὸ πρῶτο μου τὸ ἔχω συντάξει στὴν Γ' τάξι, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχα ἕνα μόνο λάθος καὶ μοῦ τὸ διόρθωσε ἡ καθηγήτριά μου. Αὐτὸ ποὺ σᾶς στέλνω τὸ ἔχω κάνει μόνη μου, χωρὶς νὰ μὲ βοηθήσει κανείς. Καὶ γι' αὐτὸ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ τὸ κρίνεται καὶ νὰ μοῦ γράψεται ἂν εἶναι καλὸ ἢ ὄχι. Λιπὸν ἀρχίζω...».

Πρὶν ἀρχίσετε ὅμως πρέπει νὰ σᾶς ποῦμε ὅτι τὸ ποιηματάκι σας δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Πρωτόλειον μόνον, ἀγαπητὴ φίλη. Ἴδού, π. χ., ἡ ἀρχή του :

ΤΟ ΑΓΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΑΚΙ

Παιγνιδιάρικο καὶ ἀγνὸ λουλού-
[δάκι,
ποὺ ἀμάραντο πάντα παψογελοῦ-
[σες,
γιατί σκυφτὸ τώρα μοῦ μένεις
ποὺ ὅλο χαρούμενο περνοῦσες ;
Μήπως βροχούλα δὲν ἐπότισε
τὶς ἄκακές σου ρίζες !
ἢ μήπως ὁ σκληρὸς ὁ ἄνεμος
δὲν ἀκούμπησε τὰ μαραμένα φύλ-
[λα σου ;
Ὄχι ! δὲν εἶνε τίποτα ποὺ σὲ
[κλονίζει.
Δὲν εἶνε τίποτα ποὺ σὲ τυρανεῖ,
μόν' εἶν' ἕνα αἴσθημα γλυκὸ
αἴσθημα ποὺ ρίζωσε· καὶ σ' ἐξαν-
[τλεῖ—ὁ ἔρως !..., κλπ.

Σᾶς συμβουλεύουμε, λοιπόν, νὰ διαβάσετε "Ελληνας ποιητάς, γιὰ νὰ μπῆτε ὀπωσδήποτε στὸ νόημα τῆς ποιήσεως. Διαβάστε τὴν «Ποιητικὴ Ἀνθολογία», τὴν ὁποίαν ἐξέδωκε τελευταίως ὁ κ. Ἠρ. Ἀποστολίδης. Ἐκεῖ θὰ βρῆτε ὅλους τοὺς "Ελληνας ποιητάς, ἀπὸ τοῦ 18ου αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν, καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῆς ποιήσεως. — Δ. Σ. Δράκον, Ἐνταῦθα. Καὶ τὸ δικό σας ποίημα ὄχι καλό. Ἀρχίζετε τόσο ἐξωρρενικά ! Κι' ὅπως εἶνε τόσο καλὸ τὸ τέλος του !... Τόσο ποιητικό !... Κι' ὅλ' αὐτά, ἡ κακὴ ἀρχὴ καὶ τὸ καλὸ τέλος, γιατί ; Γιατί βιάζεστε ἀσφαλῶς, γιατί δὲν προσέχετε καθόλου. Καὶ νά, τώρα ἀποδειξιν τῶν δσων λέμε, τὸ ποίημά σας :

Η ΣΚΟΝΗ ΤΩΝ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΩΝ

Ἡ σκόνη τῶν σκαλοπατιῶν μιᾶς πολυκατοικίας
θυμίζει πάντοτε σ' ἐμὲ ἀρχαίας ἱστορίας.
Πόσοι περάσαν ἄραγε κι' ἄφισαν λίγη σκόνη !
Καὶ πόσοι θἄρθουν νὰ διαβοῦν ν' ἀφίσουν κι' ἄλλη ἀκόμη !
Φτωχοὶ ζητιάνοι 'κεῖ ψηλὰ σκόνη ἐκουβαλοῦσαν
'ποχίλιους δρόμους μακρινοὺς ὅπου ψωμὶ ζητοῦσαν.
Αὐτοὶ τὴ σκόνη ἄφιναν στὴν ὑψηλὴ σοφίτα
καὶ ἔτρωγαν ξερὸ ψωμὶ γιὰ Χριστουγέννων πῆτα.
Στὸ τελευταῖο πάτωμα τὴ σκόνη τους ἀφίναν
τρεῖς φοιτηταί, ποὺ λιγοστὸ ἐνοίκιο ἐδίναν.
Εἰς τὸ μεσαῖο ἄφινεν σκόνη ὁ ἰδιοκτήτης,
ἄνθρωπος μ' οἰκογένεια καὶ τίμιος πολίτης.
Στὸ πρῶτο τέλος ἄφινεν μεσόκοπη κυρία
τὴ σκόνη μὲ δυὸ χόρες της, Ἑλένη καὶ Μαρία.
Ἑλένη ! Ὡραῖο ὄνομα τὴν εἶχα συναντήσει
εἰς τοῦ νεκροταφείου μας τὸ τρίτο κυπαρίσσι.
Δυὸ λουλούδια ἔκοβε συνεφιασμένη μέρα
καὶ πήγαινε καὶ τ' ἄφινε στὸν τάφο τοῦ πατέρα.
Ἐζήσαμε, τὴ λάτρευσα, πέρασαν χρόνια τώρα.
Κεῖ ποὺ πρωτοϊδοθήκαμε βρίσκετ' αὐτὴ τὴν ὥρα,
καὶ μένει τῆς ἀγάπης μου ὡς μόνη μαρτυρία
ἡ σκόνη τῶν σκαλοπατιῶν στὴν πολυκατοικία.

Α. Νικολούδην. Τὸ ποίημά σας μὲ τὸν τίτλο «Ἡ Κακὴ Τύχη μιᾶς Μάνας», ὄχι καλό. Δὲν εἶνε δηλαδή, παρὰ πρωτόλειον. Χωρὶς τέχνην καὶ χωρὶς ἔμπνευσιν. Ἴδού τὰ πρῶτα του τέσσερα τετράστιχα :

Μιὰ μάνα εἶχε τέσσερα παιδάκια καμωμένα,
μὲ πίκρες καὶ μὲ βάσανα τὰ εἶχ' ἀναθρεμένα,
καὶ τώρα ποὺ περίμενε νὰ ζήσ' εὐτυχισμένα
χάνει τὰ τρία της παιδιὰ καὶ μένει μὲ τὸ ἕνα.
Ἡ μάνα ἡ κακότυχη βαριέται τὴ ζωή της
κι' ἔχ' ὅλη τὴν ἐλπίδα της στὸ πιὸ μικρὸ παιδί της,
σ' αὐτὸ ἁπάνω στήριξε ὅλη της τὴν ἀγάπη,
μὴν τῆς πεθάνει σκιάζεται καὶ μείνει πειὰ μονάχη.
Τὴν καταδιώκει πάντοτε... κατηραμένη τύχη,
πέφτει ὁ γυιός της ἄρρωστος μιὰ μέρα ἀπὸ γρίππη.
Τρέχει ἡ μάνα γρήγορα, μὲ μάτια δακρυσμένα
μέσ' τοῦ γιατροῦ τὴν κλινικὴ βρίσκεται στὰ χαμένα.
Γιατρέ μου, σὲ παρακαλῶ, στὸ σπίτι μου νὰ πᾶμε,
ἔρχου, 'τοιμάσου γρήγορα, γιατί πολὺ λυπᾶμαι,
μὲ καταδιώκει πάντοτε ἡ ἄμοιρη ἡ
[τύχη,
καὶ τὸ παιδάκι μου, γιατρέ, ἀρρω-
[στησ' ἀπὸ γρίππη, κλπ.

Γράφετε στίχους, ἀλλὰ καὶ διαβάζετε. Μὴ βιάζεστε δὲ νὰ τοὺς δῆτε δημοσιευμένους, πρὶν δημιουργήσετε κάτι τὸ τέλειο.—Α. Α. Α. Τὸ Μεγάλο μας Λαχεῖο εἶνε κοινό, καὶ τῶν δύο περιοδικῶν δηλαδή, καὶ τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας», γιατί καὶ τὰ δῶρα του εἶνε μεγάλα. Τὸ ν' ἀγοράζετε καὶ τὰ δυὸ περιοδικὰ ἐπὶ τρίμηνον δὲν εἶνε μεγάλη θυσία. Ἀλλὰ μεγάλη ἀπόλαυσις, γιατί ἡ «Οἰκογένεια» εἶνε τὸ συμπλήρωμα τοῦ «Μπουκέτου», ἡ ἀδελφή του.—Ν. Β ι ώ λ α κ η ν, Ἀργοστόλι. Δικαία ἴσως ἡ παράκλησίς σας, ἀλλὰ γιατί τὰ θέλετε ὅλα δικά σας ; Καταστρέφετε φυσικὰ τὸ φύλλο γιὰ τὸ βελτίο τοῦ Λαχείου, ἀλλὰ ἔχετε συγχρόνως τὴν ἐλπίδα νὰ κερδίσετε κάτι. Μὴν θέλετε καὶ τὸ σκυλὶ λυτὸ καὶ τὴν πήτα ἀφάγωτη. Κάμετε καὶ σεῖς μιὰ μικρὴ θυσία, τὴ θυσία τοῦ φύλλου, ἔναντι τῶν θυσιῶν τῶν δώρων ποὺ κάνουν τὰ περιοδικά μας. Θἄπρεπε νὰ σᾶς κάμη ἐπὶ πλέον ἐντύπωσι καὶ τὸ ἑξῆς : "Ὅτι ἐξ ὅλων τῶν περιοδικῶν, μόνον τὸ «Μπουκέτο» καὶ ἡ «Οἰκογένεια» ἔχουν λαχεῖο, καὶ λαχεῖο μάλιστα διπλό !...

·ΜΠΟΥΚΕΤΟ·

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 ΙΙ Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6
» Ἑξάμηνος » 100 ΙΙ Ἀμερικῆς » 6

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐν Ἀμερικῇ Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Apt.41) New York city, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδὰν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheik Soliman Pacha, Alexandrie, καὶ ἐν Βελγικῷ Κογκὸ ὁ κ. Γεώργ. Ἀντωνιάδης B. P. 445 Elisabethville Congo — Beige.

ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.